

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hvis vi nu skal følge argumentet fra Enhedslisten om, at erhvervsskolesektoren har det helt forfærdeligt, hvorimod det almene gymnasium, der har ligget under amterne, har det ganske fantastisk, vil jeg sige, at det så undrer mig en lille smule, at erhvervsskolesektoren på intet tidspunkt har ønsket sig overtaget af amterne.

Hvis nu det var sådan, at oppositionens synspunkter her faktisk var gældende, at det faktisk var sådan, at erhvervsskolesektoren, der altså er under de ordninger, vi nu er ved at gennemføre for det almene gymnasium m.v., var så fantastisk dårligt stillet, er det da forunderligt, synes jeg, at erhvervsskolerne ikke en eneste gang har bedt sig overtaget af amterne. Det er faktisk ikke tilfældet.

Det fører mig til at overveje, om situationen ikke er den, at erhvervsskolesektoren rent faktisk har været godt tilfreds med de meget frie muligheder, der er for at tilrettelægge undervisningen, tilrettelægge udviklingen, planlægge på længere sigt, træffe egne beslutninger om anlæg, træffe egne beslutninger om samarbejde, og træffe egne beslutninger om lokale uddannelsessteder, som man kan opretholde som følge af f.eks. grundtilskuddet til lokale uddannelsessteder.

Situationen er simpelt hen den, at de, der i dag lever under det system, vi nu udvider til at omfatte det almene gymnasium – VUC'erne, hf'erne m.v. – er ganske godt tilfredse og ikke har ønsket sig overtaget af amterne. Men det forekommer mig at være sådan en mere politisk diskussion, en sådan lidt mere politisk spekulation over, om det her ikke er noget forfærdeligt noget, som gymnasierne nu skal udsættes for.

Situationen er jo den, at de, der i dag lever under de meget friere rammer som statslige selvejende institutioner, ikke ønsker det ændret. De ønsker ikke at overgå til amterne. Det gælder, uanset om det er universiteterne, erhvervsskolerne eller andre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Meget kan man forestille sig, men jeg har aldrig hørt nogen foreslå, at universiteterne skulle være under amterne.

Det undrer mig, hvis fru Tina Nedergaard slet ikke har hørt de mange protester, der har været omkring dårlig økonomi for erhvervsskolerne, for det har jeg da hørt om, også i den seneste

valgkamp. Jeg har også hørt ganske mange gymnasieelever protestere mod, at de skal til at have samme dårlige økonomiske vilkår. Derfor undrer det mig, hvis det slet ikke er nået igennem til Venstres ordfører, at der faktisk er mange, der synes, at der er en meget dårlig økonomi for erhvervsskolerne. Det betyder ikke, at alt er godt på gymnasierne, der er bestemt også brug for nogle bedre forhold dér, men det sker jo ikke ved, at man sætter dem ned på de samme ringe økonomiske vilkår, som gælder for erhvervsskolerne.

Kl. 14.45

Derfor vil jeg bare høre, hvad Venstre har tænkt sig med økonomien, og hvad Venstres fremtidsbillede er. Er det, at vi får en bedre økonomi på samtlige ungdomsuddannelser, og at der ikke er nogen, der får en ringere økonomi, at der ikke bliver forhøjet brugerbetaling nogen steder, men at vi tværtimod måske kan formindske brugerbetalingen, så vi en dag kunne nå frem til at have et uddannelsessystem, som alle havde mulighed for uden nogen økonomiske barrierer? Eller hvad er det, Venstre forestiller sig på økonomisiden?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu må fru Line Barfod undskylde, at jeg forsøger at forholde mig til lovforslaget, som vi behandler her, og egentlig ikke går ind i generelle overvejelser om, hvilken økonomi der skal være i uddannelsessystemet i al tid fremover. Det synes jeg vi skal henlægge til en forespørgselsdebat ved lejlighed, som måske nok kunne være interessant.

Men situationen er her, at økonomien for de omfattede institutioner er udgiftsneutral: Vi bruger ikke flere penge, og vi bruger heller ikke færre penge. Det er udgangspunktet, og så er vi sådan set ude over den økonomidiskussion, som er relevant i forhold til lovforslaget.

Men det, der er relevant i forhold til lovforslaget, er, at vi nu giver nogle styringsinstrumenter på de enkelte institutioner, så de får langt flere bevægelsesmuligheder. De kan prioritere langsigtet; de kan vurdere, hvor de vil satse; de kan lave samkøring af undervisningsformer på en anden vis med f.eks. voksenundervisningssektoren. På den facon kan de faktisk inden for de økonomiske rammer, der er givet i dag, måske få endnu mere ud af pengene og skabe endnu bedre uddannelser, end vi kender dem i dag. Det er i hvert fald intentionen.